PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Nahka meni sotilaiden saappaisiin. Puusta tehtiin kaikkea, mitä voi. **JALKINEMUOTOILUN OPISKELIJA ANNA-MAARIT HEINONEN**

16.08.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 5.36
ja laskee kello 21.11
Oulussa kello 5.06
ja laskee kello 21.36
Utsjoella kello 4.15
ja laskee kello 22.13

Päivän sana

16.8. Vihmo minut puhtaaksi iisopilla ja pese minut lunta valkeammaksi. Suo minun kuulla ilon ja riemun sana, elvytä mieli, jonka olet murtanut. Ps. 51:9–10
17.8. Jumala, luo minuun puhdas sydän ja uudista minut, anna vahva henki. Älä karkota minua kasvojesi edestä, älä ota minulta pois pyhää henkeäsi. Ps. 51:12–13
18.8. Jeesus otti hänet erilleen väkijoukosta, pani sormensa hänen korviinsa, sylkäisi ja kosketti hänen kieltään. Sitten hän katsahti taivaalle, huokasi ja sanoi kuurolle: ”Effata.” Se merkitsee: aukene. Mark. 7:33–34

Nimipäiviä

Tänään perjantaina: Aulis
Huomenna lauantaina: Verneri
Ylihuomenna sunnuntaina: Leevi

Mietelause

Jos hinta on sama, valitsevat ihmiset yleensä mieluummin hyvän kuin huonon, ellei se ole hengentuote.

Samuli Paronen

MERKKIPÄIVIÄ

95-VUOTIAS

Agrologi **Kaarlo Lahti** 19.8. Hamina. Lähipiirissä.

85-VUOTIAS

Agrologi **Reino Ketonen** 19.8. Humppila. Perhepiirissä.

SANA SUNNUNTAIKSI

Jeesus lähti sitten taas Tyroksen seudulta ja tuli Sidonin ja Dekapoliin alueen kautta Galileanjärvelle. Siellä hänen luokseen tuotiin kuuro mies, joka ei pystynyt kunnolla puhumaan, ja häntä pyydettiin panemaan kätensä miehen päälle. Jeesus otti hänet erilleen väkijoukosta, pani sormensa hänen korviinsa, sylkäisi ja kosketti hänen kieltään. Sitten hän katsahti taivaalle, huokasi ja sanoi kuurolle: ”Effata.” Se merkitsee: aukene. Silloin miehen korvat aukenivat ja hänen kielensä vapautui, niin että hän puhui selkeästi. Jeesus kielsi ihmisiä kertomasta tästä kenellekään, mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he levittivät siitä tietoa. Kaikki olivat ylen määrin hämmästyksissään ja sanoivat: ”Hyvin hän on kaiken tehnyt. Kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan.” Mark. 7:31–37

Jeesus, parantajamme

Jeesus tapasi Galileanjärvellä kuuron miehen, joka oli melkein mykkä. Tavallisesti sairaan puolesta rukoiltiin ja laitettiin samalla käsi hänen päälleen. Näin Jeesustakin pyydettiin tekemään. Hän toimi tilanteessa toisin kuin odotettiin: otti miehen väkijoukosta erilleen, paransi hänen kuulonsa ja puhekykynsä. Kaikki riemastuivat ja kertoivat tapauksesta eteenpäin, vaikka Jeesus kielsi heitä tekemästä niin.

Kuka voi sanoiksi pukea Herran voimateot, kuka voi häntä kyllin ylistää? (Ps. 106:2) Meidät on kutsuttu ylistämään Jumalan nimeä. Mutta synti usein estää meitä tekemästä niin. Mielemme taipuu herkemmin kiittämään toistemme tekoja kuin kohottamaan kiitosta Jumalalle. Suosio toistemme silmissä hivelee mieltämme. Jeesus voi kuitenkin antaa meille näkevät silmät, kuulevat korvat ja Jumalan tekoja ylistävän kielen. Jeesuksen ihmeteot todistavat hänen rakkaudestaan ja voimastaan auttaa hädässä olevia ihmisiä.

Tero Saapunki

Sairaudet ja vammat koskettavat meitä. Kun yksi jäsen kärsii, kärsii silloin koko ruumis. Jos sekä kuulo- että puhekyvyt puuttuvat, ovat ihmiselämän keskeiset toiminnot vammautuneet. Ihmissilmä näkee sairauden helposti vajavuutena, vaikka kyseessä saattaa olla Jumalan työ meitä varten. Jumala etsii, puhuttelee ja lähestyy meitä ehkä juuri sairauden tai muun vastoinkäymisen kautta, jotta pyytäisimme häneltä armoa ja nöyrtyisimme parannukseen. Kun omatunto herää, kuuluu sydämelle ilahduttava sanoma: saa uskoa omat synnit anteeksi Jeesuksen nimessä ja sovintoveressä.

Tänä aikana, kun maailmallinen meno pyrkii estämään meitä kuulemasta Jumalan ääntä, tahtoo Jumala avata korviamme kuulemaan hänen sanaansa ja julistamaan evankeliumin ilosanomaa. Jumalan sana on totta ja meiltä kysytään kuulevia korvia sen uskomiseen. Synneistä nuhteleminen ja parannuksentekoon kehottaminen ovat viestejä, joita on hyvä kuunnella erityisen tarkasti.

Jeesus on parantajamme. Hän valmisti meille tien taivaaseen. Siksi kannattaa uskoa evankeliumi ja tehdä sen voimalla matkaa sinne, missä vajavuus lakkaa ja alkaa ikuinen kiitos.

Pula-ajan korvikkeesta huippumuotoilijoiden käsiin

Puu pulasta pelastaa, sanottiin sota-aikana. Jalkineteollisuus teki pula-aikana puusta kaikkea mahdollista. Kenkäsuunnittelijat ovat innostuneet puusta taas 2000-luvulla.

PAULA TAIPALE

Vaate- ja jalkinemuotoilija Marita Huurinaisen korkokengässä ei ole perinteistä korkoa. Puu saatiin taipumaan Alvar Aallon menetelmällä.

LAHTI (MT)
Hämeen ammattikorkeakoulussa jalkinemuotoilua opiskeleva **Anna-Maarit Heinonen** on huolissaan kenkäteollisuuden häviämisestä Suomessa.

Hän on koonnut lahtelaiseen Pro Puu -galleriaan näyttelyn jalkineista, joissa on käytetty puuta tavalla tai toisella.

”Suomalaiset saavat olla ylpeitä muotoilusta ja käsityöstä Suomessa. Taitoa on tärkeä tuoda esille”, Heinonen sanoo.

Näyttelyssä on esillä huippumuotoilijoiden ja alan opiskelijoiden korkokenkiä, hollannikkaita, työkenkiä, buutseja, aaltopahvikenkiä ja tuohivirsuja.

Korviketta kenkään

Tuohesta tai raa’asta niinestä tehdyt virsut olivat yleisesti käytössä keskiajalta 1900-luvun alkuun. Kenties merkittävin aikakausi puun käytössä oli 1930-luvun lopulla ja 1940-luvulla pula-aikana.

Pula-aika vaikutti oleellisesti puukengän syntyyn. Jalkineteollisuus oli tuolloin suurissa vaikeuksissa, sillä se sai käyttönsä vain puolet normaalivuosien vuotamäärästä.

Jalkineiden tuotanto putosi neljäsosaan entisestä. Suurin osa kengistä meni armeijan käyttöön.

Puuta oli kuitenkin saatavilla. Siviiliväestö käytti siitä ja paperikankaasta tehtyjä korvikejalkineita.

”Puu pulasta pelastaa” oli sota-aikana yleinen iskulause.

Paperinarusta päällinen

Puuta käytettiin kengänpohjassa, paperinarusta kudottua kangasta päällisessä, tuohta pohjallisissa ja päällisissä.

”Nahka meni sotilaiden saappaisiin. Puusta tehtiin kaikkea, mitä voi”, Heinonen kertoo.

Raaka-ainepulan hellittäessä puun käyttö kengissä väheni. Virsuja hävettiin, niitä pidettiin köyhän kenkinä. Myös uusia materiaaleja löytyi: muovi osoittautui halvaksi ja helpoksi.

Muotivirtaukset keikuttavat puukenkää. 1960-luvulla Suomen ensimmäinen teollinen kenkätehdas Korkeakoskella aloitti puukenkätuotannon uudelleen Ruotsista tulleen muodin myötä.

Tänä päivänä puu on Heinosen mukaan muotikengissä arvostettu materiaali.

Koivu on kova materiaali

2000-luvulla huippubrändin muotinäytös nosti puukengän uudelleen pinnalle. Muuallakin puu kiinnostaa: puukenkiä tehdään ainakin Ruotsissa, Yhdysvalloissa ja Australiassa.

Kenkäsuunnittelija **Terhi Pölkki** innostui koivusta tehdessään Lontoossa lopputyötään.

Korot valmistettiin Suomessa käsityönä visakoivusta. Elävä pinta syineen kiinnosti.

Pölkki alkoi käyttää puuta vuonna 2006.

Nyt kotimaisesta koivusta ja Ala-Vetelissä tehdystä kasvisparkitusta nahasta valmistettuja kenkiä myydään Suomen lisäksi Yhdysvalloissa, Japanissa ja Englannissa.

Ensi kesänä Pölkki esittelee uuden puisen kengänpohjan muodon.

Pölkin puukengät valmistetaan Myrskylässä, nahkakengät Portugalissa.

Koivu on Pölkin mukaan kevyt ja kova, kestävä materiaali, joka ei kellastu tai tummu, kuten mänty.

Kovuus myös jakaa ihmisiä: toiset pitävät kovaa pohjaa terveellisenä, toiset turhankin kovana. Kauniilta se näyttää.

PAULA TAIPALE

> Suomalaiset saavat olla ylpeitä muotoilusta ja käsityöstä Suomessa. Taitoa on tärkeä tuoda esille.«
>
> **ANNA-MAARIT HEINONEN**

Hämeen ammattikorkeakoulun opiskelija Karoliina Korpimaa löysi inspiraation vanhojen satukirjojen synkistä tarinoista.

Lähteinä myös: Koskenjalan kenkä- ja nahkamuseo, Pohjois-Pohjanmaan museon Pula-aika-näyttely 2012.

Puusta jalkoihin -näyttely 31.8. asti, Pro Puu -galleria, Satamakatu 2, Lahti. Avoinna ma–pe klo 10–17, la klo 10–14.

Erkki Pekkarinen on tehnyt maailman suurimmat ja pienimmät virsut.

Markku Rudangon ”puutsien” pohja on koivua ja päällinen parkkinahkaa.

Jalkinemuotoilua Hämeen ammattikorkeakoulussa opiskeleva Sonja Antosalo on saanut inspiraation kolibrista.